

לקח מהפרשה,

"עד מתי מאנת לענות מפני" (י', יג')

מה גילה הגאב"ד דפוניבז' ב"פוריה"?

בדברו על מידת ההכנעה הביא הרב סיפור מדהים שסיפר לו אחד מגדולי ישראל על הגאב"ד דפוניבז'.

הגר"ש כהנמן זצ"ל סבב כידוע בכל רחבי הארץ כדי לחפש קרקעות עליהן יוכל להקים בניינים לתורה ולתעודה.

פעם אחת נזדמן לאיזור 'פוריה' שעל אדמותיו הוקם בית החולים 'פוריה' ליד טבריה. בסובבו בין שבילי האיזור נתקל לפתע בשני קברים בודדים. כשהחל לברר על מהותם ועל הסיבה למיקומם בשטח בודד, העידו בפניו תושבי האיזור שהקברים הם של אב ובנו. ומעשה שהיה כך היה.

המשפחה שעלתה ארצה לפני שנים רבות במסירות נפש, שיכלה מיד עם בואה לארץ הקודש את בנה הקטן. במקום לקרוא תיגר ולעזוב את הארץ החליט אבי המשפחה לקבל על עצמו את יסורי ארץ ישראל באהבה, ולהמשיך להתגורר בפוריה.

לאחר זמן קצר נפטר גם האבא, ואלה הם שני הקברים שניכרו באחוזה המשפחה.

הרב זצ"ל ממשיך לסייר בפוריה והנה בין שבילי השדות הוא מבחין בנער קטן הנושא עימו כבש בין זרועותיו. "אנא פניך מועדות" ?שאל הרב. "אני הולך אל המעיין להשקות את הכבש הצמא למים" השיב הנער. בו במקום החליט הגאב"ד דפוניבז' לרכוש קרקע באיזור. למקורביו הסביר: "הכנעה של משפחה המקבלת על עצמה יסורי ארץ ישראל בהשפילה את עצמה לפני בוראה ואינה בועטת חלילה, והכנעה לא פחותה מכך ראיתי בנער שנשא את הכבש בין זרועותיו להשקותו מן המעיין" במקום בו שולטת ההכנעה אפשר להצליח, סיים הרב.

להצלחת נאווה בת מרים / אברהם בן יהונתן / טוהר בת יהונתן / ידידיה בן יהונתן / אחיה בן יהונתן / נעמה בת יהונתן / לע"נ יהונתן בן שלום

להצלחת אברהם בן בלוריה וב"ב / טובה רחל בת מרים שמחה. / לרפואת

נאווה בת מרים / אברהם בן נאווה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו / דוד בן יונה / מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר.

פינת ההלכה

שימוש במעלית בשבת

- א: אסור להשתמש במעלית בשבת.
- ב: מעלית אוטומטית שעולה ויורדת ללא הפסקה ועוצרת בכל קומה, (מעלית שבת) יש מתירים להשתמש בה בשבת, ויש מחמירים להשתמש בה רק בעליה ולא בירידה
- ג: אין להכנס למעלית בשעה שהזמזם עובד ומתריע על כך שהדלת עומדת להסגר. ואין לגעת בדלת של המעלית בשום צורה כשהיא עומדת להסגר, מפני שפעולה זו יוצרת הפעלה חשמלית בדלת.
- ד: במעלית שיש גוי שמפעיל אותה לפי צרכי הדייר, אין לעלות בשבת מפני שאסור לומר לגוי לעשות מלאכה בשבת עבור יהודי.
- ה: מותר לעלות במדרגות נעות הפועלות ללא הפסקה, אך אסור לעלות במדרגות שמופעלות על ידי דריכה עליהן
- להצלחה, יראת שמים. שלום בית. הצלחה בחינוך הילדים
- שלמה בן מרים / חנה בת יפה. / רות בת מרים / דוד בן שושנה. / אליהו בן רוביידא / מרים בת שמחה
- אברהם בן מרים / נטע בת שרה.
- יראת שמים והצלחה בכל / אביה בת חנה / עדיאל בן חנה / מאיר בן חנה / אורי בן חנה / מלאכי בן חנה

אמון

שאלה: בתי בת ה-16 יוצאת עם חברות. היא מעולם לא הביאה אותן הביתה, ואני לא יודעת אם החברות חיוביות או שליליות. אני גם לא יודעת לאן הן יוצאות. השאלות שלי:

א: האם להגביל את בתי ביציאות?

ב: איך אדע אם החברות חיוביות או שליליות?

תשובה: כשהילד גדול אין לנו כל כך שליטה על מעשיו מחשבותיו ורצונותיו. החכמה היא לחנך אותו נכון כשהוא עדיין קטן, כדי שנגיע למצב שכהוא כבר גדול וברשות עצמו ישלוט על מעשיו. איך עושים זאת? התשובה: מתן אמון.

צריך להשתמש הרבה במשפטים כמו: 'אני סומכת עליך'. 'אני סומכת על שיקול הדעת שלך'. 'אני חושבת שאתה יכול'. 'אני מאמינה לך'. כמו כן צריך לתת לילד אחריות בגבולות היכולת שלו כדי שיתפתח ויכיח לעצמו שהוא ראוי לאמון שנותנים בו.

צריך להרגיל ולחנך את הילד לאמון גם בדברים בהם הוא נזקק למנה גדושה של שליטה עצמית: 'הממתקים בארון מיועדים לשבת אני מבקשת לא לאכול מהם'. כשילד אורז לטיול או מכין שקיות של עונג שבת לומר לו: 'אני סומכת על שיקול הדעת שלך שתהיה הוגן ותחלק את הממתקים שווה בשווה.

כשמגלים שילד לא עשה את מה שהיה צריך לעשות, אין לאפשר לו לשקר. לדוגמה: ילד יצא מהשירותים ולא נטל ידיים אל תשאל: נטלת ידיים? בשאלה זו את מאפשרת לו לשקר. אמרי לו: 'טול ידיים!'

עד כמה חשוב אימון בילד! סיפר הרב צדקה: שכשהייתי ילד אכלתי ולא ברכתי. אחי שאל אותי אם ברכתי, עניתי בביטחון, ברכתי! אחי המשיך לשאול: 'איפה הברכה?' הצבעתי על סידור שהיה מונח על השולחן. לצערי הסידור היה של יום כיפור! (אין בו ברכת המזון בגלל הצום). אחי קלט מיד שאני משקר, ואמר לאבא שעבר באותו רגע במקום שלא ברכתי ברכת המזון. תגובתו של אבא הייתה: אם הוא אמר שהוא ברך, אז הוא ברך. תאמין לו! עד כאן הקדמה. תשובות לשאלות אי"ה בשבוע הבא.

בהצלחה. שושנה
שבת שלום!

להצלחת ורפואת מלאכי בן יהונתן בכל מכל כל.

לזכות הרב אלעזר אבוחצירא זצו"ל זכותו תגן על כל עם ישראל.

סיפור לשבת

בזכות הש"ס

בעיר וולוז'ין גר יהודי חכם ובעל מידות ושמו ר' יצחק. הנ"ל היה סוחר גדול, ומידי פעם נסע לצורך מסחרו מעבר לגבולות רוסיה. ר' יצחק זכה לאישה חכמה וטובת לב.

לפני שנסע לאחת מהנסיעות לצורך מסחרו, פנתה אליו אשתו בבקשה, ועוד לפני שאמרה מה היא מבקשת, הפצירה בו רבות שלא ישיב את פניה ריקם. ר' יצחק שכבר היה סקרן לדעת באיזה בקשה מדובר, הבטיח לה שימלא את בקשתה, ושמח לשמוע את הבקשה הבאה: 'כיוון שידוע לך שבגלל ההוצאות היקרות של הדפוס אין להשיג ש"ס שלם בכל העיר, אני מבקשת ממך לקנות בנסיעה זו את כל ספרי הש"ס. אנו נפרסם בעיר שיש לנו בבית את כל הספרים, ובכך נזכה שיבואו לביתנו תלמידי חכמים ללמוד, אירוח של תלמידי חכמים בבית יביא איתו ברכה, ונזכה לבנים תלמידי חכמים.'

ר' יצחק מילא את בקשתה כפי שהבטיח, וקנה ש"ס יקר ומפואר מאד.

כשהתפרסם בעיר שיש בביתו של ר' יצחק ש"ס שלם, נהרו אליו תושבי העיר בהמוניהם. וביניהם תלמידי חכמים חשובים שעסקו בחדר הספרים במלחמתה של תורה. אשתו של ר' יצחק שמחה על כך, והייתה מכבדת את הלומדים בכיבוד קל ובשתייה חמה.

בין הלומדים בביתם היה גם רב העיר בעל ה'שאגת אריה'. באחת הפעמים ראתה בעלת הבית שהמרא דאתרא טורח הרבה כדי להגיע אליהם הביתה, וטירחה זו קשה עליו, ניגשה אליו ובנדיבות לב הציעה לו שבכל פעם שיצטרך מסכת ללמוד ישלח שליח עם שם המסכת ונשאל לרב את המסכת לכל הזמן שיצטרך.

שמח ה'שאגת אריה' על ההצעה הנדיבה וברך את בעלת הבית בברכה הבאה: הנני מברךך שאבינו שבשמים יתן לך שני בנים. האחד יזכה להפיץ את הש"ס בכל גבולות ישראל, והשני יהיה בקי בכל הש"ס בעל פה ולא יצטרך אפילו לעיין בו. 'אמן' ענתה האשה בשמחה. ברכה זו התקיימה במילואה. לאישה נולדו שני בנים. האחד ר' חיים מוולוז'ין שיסד את ישיבת וולוז'ין המפורסמת והפיץ הרבה תורה, והשני ר' שלמה זלמן מוולוז'ין שהיה בקי גדול בכל הש"ס.

(יקרה מפנינים)
שבת שלום

להצלחת ורפואת נהוראי בן יהונתן בכל מכל כל.

לזכות הרב מרדכי אליהו זצו"ל - זכותו תגן על כל עם ישראל.